

P.Z. br. 534

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/18-01/250

URBROJ: 65-18-02

Zagreb, 30. studenoga 2018.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o minimalnoj plaći, s Konačnim prijedlogom zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 30. studenoga 2018. godine uz prijedlog da se sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila mr. sc. Marka Pavića, ministra rada i mirovinskoga sustava, Majdu Burić, državnu tajnicu u Ministarstvu rada i mirovinskoga sustava, te Karolinu Ivanković, pomoćnicu ministra rada i mirovinskoga sustava.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/18-01/181

Urbroj: 50301-25/06-18-5

Zagreb, 30. studenoga 2018.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o minimalnoj plaći, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172. i 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o minimalnoj plaći, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila mr. sc. Marka Pavića, ministra rada i mirovinskoga sustava, Majdu Burić, državnu tajnicu u Ministarstvu rada i mirovinskoga sustava, te Karolinu Ivanković, pomoćnicu ministra rada i mirovinskoga sustava

 PREDSJEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O MINIMALNOJ PLAĆI,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, studeni 2018.

PRIJEDLOG ZAKONA O MINIMALNOJ PLAĆI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA, OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Zakon o minimalnoj plaći stupio je na snagu 30. ožujka 2013. godine, a objavljen je u Narodnim novinama broj 39/13.

Zakonom o izmjeni Zakona o minimalnoj plaći koji je stupio na snagu 1. siječnja 2018. godine te objavljen u Narodnim novinama broj 130/17, izmijenjena je definicija minimalne plaće uvođenjem ključne novine da u takvu plaću više ne ulaze, dakle ne ubrajaju se, povećanja koja radniku pripadaju za noćni rad i rad nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi. Nadalje, uvedeno je pravo na umanjenje osnovice za obračun doprinosa na osnovicu za 50%, prema plaćama radnika koje su, prema ugovoru o radu, pravilniku o radu, kolektivnom ugovoru ili posebnom propisu ugovorene u visini iznosa minimalne plaće.

Predmet Zakona o minimalnoj plaći (u nastavku: Zakon) je uređenje sustava minimalne plaće u Republici Hrvatskoj, a osobito način utvrđivanja iznosa minimalne plaće, rokovi njezinog utvrđivanja, kao i provedba nadzora nad primjenom odredbi Zakona.

Zakon ima za cilj da minimalna plaća bude socijalno zaštitni instrument održavanja egzistencijskog minimuma, čiji bi se udio u prosječnoj plaći trebao postepeno povećavati. Visina minimalne plaće trebala bi omogućiti ostvarivanje gospodarskih i socijalnih interesa radnika s najnižim primanjima, a poslodavcima kvalitetnije planiranje poslovne godine, kao i jednostavnije usklađivanje s aktualnim gospodarskim kretanjima.

Budući da je izmjenom Zakona potkraj 2017. godine postignuto da je ovaj institut sada uređen na precizniji način koji je, k tome, omogućio veća primanja radnicima koji primaju najniže plaće u Republici Hrvatskoj, ocijenjeno je da treba zadržati postojeću definiciju minimalne plaće.

Međutim, uzimajući u obzir da u razdoblju od 1. siječnja 2018. godine do danas Zakon nije u potpunosti ispunio postavljene ciljeve vezano za uvedenu tzv. olakšicu tj. umanjenu osnovicu za obračun doprinosa na osnovicu u visini od 50% prema plaćama radnika koje su, prema ugovoru o radu, pravilniku o radu, kolektivnom ugovoru ili posebnom propisu ugovorene u visini iznosa minimalne plaće, kao i istodobno iznalaženje optimalnijeg, nenormativnog rješenja prema kojemu je tijekom 2018. godine pripremljen Program mjera za zadržavanje radnika, a koje će, kao potpore poslodavcima, imati za cilj održati razinu ulaganja

u poduzećima bez obzira na povećane troškove rada i koje će biti dostupne poslodavcima počevši od 1. siječnja 2019. godine, ocijenjeno je potrebnim preispitati potrebu ostanka tzv. olakšice u ovome Zakonu.

Ujedno, temeljem Uredbe o visini minimalne plaće za 2018. godinu utvrđeni iznos minimalne plaće iznosio je 3.439,80 kuna bruto. Sukladno općim podacima, temeljenim na JOPPD obrascima Ministarstva financija, Porezne uprave, ukupan broj radnika koji primaju minimalnu plaću ili nižu od minimalne i dalje je relativno visok. Također, prema dostupnim podacima Inspektorata rada i dalje je značajan udio pokrenutih prekršajnih postupaka koji se odnose na neisplatu zakonom propisane minimalne plaće radnicima.

Nadalje, u pojedinim granama gospodarstva i dalje je prisutna niska konkurentnost hrvatskih poslodavaca kojima bi dodatno povećanje minimalne plaće moglo prouzrokovati financijske poteškoće, posebno u slučajevima kada se radi o mikro poslodavcima koji jedini ugovor o radu sklapaju upravo sa članom uprave, izvršnim direktorom, upraviteljem zadruga, likvidatorom ili slično, sukladno posebnim propisima.

Uvažavajući navedeno, zaključuje se da je potrebno uspostaviti bolji i cjelovitiji regulatoran okvir kako bi se otklonili opisani negativni pokazatelji.

Budući da je izmjenom Zakona iz 2017. godine za poslodavce uvedena mogućnost umanjeње osnovice za obračun doprinosa na osnovicu za 50%, prema plaćama radnika koje su, prema ugovoru o radu, pravilniku o radu, kolektivnom ugovoru ili posebnom propisu ugovorene u visini iznosa minimalne plaće, ovim se zakonskim prijedlogom omogućuje onim poslodavcima koji su tijekom 2018. godine koristili tzv. „olakšice“ vezane za obveze iz područja obračuna minimalne plaće, postupan prijelaz na novo normativno rješenje.

Istodobno, postoji horizontalna neusklađenost s važećim Zakonom o radu (Narodne novine, br. 93/14 i 127/17) u pozivanjima na relevantne odredbe. Također, s obzirom da je ovaj Zakon donesen 2013. godine, niz odredbi regulira postupanje u toj kalendarskoj godini, kao prvoj godini primjene.

2. Osnovna pitanja koja se uređuju predloženim Zakonom

Ukida se umanjeње osnovice za obračun doprinosa na osnovicu za 50%, prema plaćama radnika koje su, prema ugovoru o radu, pravilniku o radu, kolektivnom ugovoru ili posebnom propisu ugovorene u visini iznosa minimalne plaće, iz razloga što uvedena zakonska izmjena nije opravdala očekivane učinke.

Omogućuje se onim poslodavcima, koji su tijekom 2018. godine koristili tzv. „olakšice“ vezane uz obveze iz područja obračuna minimalne plaće, postupan prijelaz na novo normativno rješenje, odnosno nastavak korištenja olakšice tijekom 2019. godine, te umanjeње za 25% u drugoj godini primjene Zakona.

Dodatno se, dopunom zakonske odredbe koja uređuje opseg adresata na koje se zakon odnosi, rasterećuje dio mikro poslodavaca, ponajviše poslodavaca početnika u svojoj poduzetničkoj djelatnosti, i to na način da, ukoliko nemaju drugih zaposlenih, nisu u obvezi sami sebi isplaćivati zakonski utvrđen iznos minimalne plaće.

Omogućuje se transparentnija provedba postupka predlaganja visine minimalne plaće za iduću kalendarsku godinu od strane ministra nadležnog za rad Vladi Republike Hrvatske, jer je u više navrata uočena nedostatnost i neodređenost odredbe koja uređuje ovu materiju. Iz navedenih razloga proširuje se opseg parametara o kojima ministar mora voditi računa prilikom predlaganja visine minimalne plaće, te se uvodi obveza osnivanja stručnog povjerenstva, kao novog savjetodavnog tijela, koje će kontinuirano pratiti i analizirati kretanja minimalne plaće kao i plaća općenito.

Precizira se krajnji rok do kojega je Vlada Republike Hrvatske dužna utvrditi iznos minimalne plaće za sljedeću kalendarsku godinu, i to kako radi boljeg i pravovremenog planiranja poslovne godine od strane poslodavaca tako i radi sigurnosti i veće predvidljivosti budućih okolnosti vezanih uz visinu plaće radnika.

Usklađuju se zakonske odredbe s odredbama važećeg Zakona o radu u pogledu pozivanja na relevantne odredbe te se izostavljaju odredbe ovoga Zakona koje više nisu aktualne. Naime, Zakon o minimalnoj plaći stupio je na snagu 2013. godine, te se u dijelu sadržaja poziva na tada važeću odredbu Zakona o radu. Važeći Zakon o radu stupio je na snagu 2014. godine, a istim je promijenjena numeracija odredbe na koju se prethodno spomenuti zakon poziva. Ujedno, odredbe kojima je regulirano utvrđivanje visine minimalne plaće za 2013. godinu izostavljaju se iz novog zakona kao nepotrebne.

3. Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Donošenjem ovoga Zakona omogućit će se precizniji, racionalniji i transparentniji postupak predlaganja visine minimalne plaće, što će imati za posljedicu jasniju regulaciju tog postupka u vremenskom i sadržajnom smislu pojedine faze postupka predlaganja visine minimalne plaće za sljedeću kalendarsku godinu.

Također se postiže i bolja pozicija poslodavaca u smislu njihovog pravovremenog i optimalnijeg planiranja poslovne godine koja slijedi, a time i jednostavnije usklađivanje s aktualnim gospodarskim kretanjima. Ujedno, istodobno se omogućuje radnicima s najnižim primanjima pravovremena informacija o visini minimalne plaće u sljedećoj kalendarskoj godini.

Donošenjem Zakona omogućuje se nastavak transparentne provedbe obveza poslodavca iz područja obračuna minimalne plaće, uz predviđeno prijelazno razdoblje u pogledu korištenja prava na umanjenu osnovicu za obračun doprinosa na osnovicu prema plaćama radnika koje su, prema ugovoru o radu, pravilniku o radu, kolektivnom ugovoru ili posebnom propisu ugovorene, utvrđene ili propisane u visini iznosa minimalne plaće.

Uslijed predloženog ukidanja umanjenja osnovice za obračun doprinosa za 50% i uvođenja prijelaznog razdoblja u kojemu će ciljani poslodavci imati pravo na nastavak korištenja olakšice u prvoj godini primjene zakona i postupno umanjenje predmetne olakšice tijekom druge godine, te uzimajući u obzir najavljeno smanjenje troška rada u okviru porezne reforme, procjenjuje se da će se u 2020. godini trošak rada za ciljane skupine radnika povećati za oko 4% i u 2021. i svakoj sljedećoj godini za oko 7%, ne uzimajući pritom u obzir povećanje minimalne plaće u tim godinama putem Uredbi Vlade Republike Hrvatske o visini minimalne plaće za svaku pojedinu kalendarsku godinu.

Nadalje, zadržavanjem postojećih prava radnika koji primaju najniže plaće, tj. zadržavanjem definicije minimalne plaće kako ju je definirao Zakon o izmjeni Zakona o minimalnoj plaći (Narodne novine, broj 130/17) i dalje se omogućuje pravilna raspodjela plaća unutar organizacijske strukture pojedinog poslodavca na način da se onim radnicima koji temeljem Zakona ostvaruju pravo na određena povećanja, ta povećanja zaista i isplate, a sve obzirom da se navedeno pokazalo dobrim zakonskim rješenjem.

Racionalizaciju provedbe omogućit će i novina kojom se regulira doseg ovoga Zakona odnosno isključuju se određeni mikro poslodavci od obveze isplate zakonski utvrđene minimalne plaće.

Ujedno, horizontalnim usklađivanjem zakonskih odredbi s odredbama općeg propisa o radu te izostavljanjem odredbi koje više nisu aktualne, doprinosi se jasnoći i dorečenosti propisa.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske, uz napomenu da su troškovi povezani s osnivanjem stalnog stručnog povjerenstva za praćenje i analizu kretanja minimalne plaće čiji članovi bi za svoj rad primali naknadu, već predviđeni u okviru sredstava u državnom proračunu Republike Hrvatske na razdjelu 086 –Ministarstvo rada i mirovinskoga sustava, na stavci 3291 – naknade za rad predstavničkih tijela.

Zbog predloženog ukidanja umanjenja osnovice za obračun doprinosa za 50% za one radnike koji s poslodavcem imaju ugovorenu minimalnu plaću, te uzimajući u obzir da će se za one radnike za koje je tijekom 2018. godine korištena olakšica omogućiti korištenje i tijekom 2019. godine u istom opsegu, te tijekom 2020. godine u umanjenom iznosu, na način da se osnovica umanjuje za 25%, prihod Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje povećat će se u 2020. godini za oko 72 milijuna kuna, a u 2021. i svakoj sljedećoj godini za oko 134 milijuna kuna.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u odredbi članka 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), a to su osobito opravdani gospodarski i socijalni razlozi koji pretpostavljaju osiguravanje pune primjene jednog od Ustavom zajamčenih prava.

Naime, odredbom članka 56. Ustava Republike Hrvatske je propisano da svaki zaposleni ima pravo na zaradu kojom može osigurati sebi i obitelji slobodan i dostojan život. Institut minimalne plaće predstavlja krucijalan mehanizam kojim država i njezina nadležna tijela državne uprave mogu djelovati kako bi osigurala punu primjenu ovog Ustavom zajamčenog prava kada okolnosti na tržištu rada dovode do njegovog narušavanja.

Također, odredba članka 49. Ustava Republike Hrvatske utvrđuje da su poduzetničke i tržišne slobode temelj gospodarskog ustroja Republike Hrvatske te u skladu s navedenim

propisuje da država osigurava svim poduzetnicima jednak pravni položaj na tržištu te potiče gospodarski napredak i socijalno blagostanje građana.

Uzimajući u obzir neravnoteže do kojih je došlo na tržištu uslijed uvođenja prava na umanjenju osnovicu za obračun doprinosa na osnovicu u području isplate plaća radnicima Zakonom o izmjeni Zakona o minimalnoj plaći (Narodne novine, broj 130/17), ocijenjeno je potrebnim žurno intervenirati u zakonski propis koji uređuje predmetno pravo na način da se isto ubuduće izostavlja iz Zakona dok se istovremeno omogućuje onim poslodavcima koji su tijekom 2018. godine takvo pravo koristili, postupan prijelaz na novo normativno rješenje, dakle, ocijenjeno je potrebnim urediti i prijelazno razdoblje do potpunog ukidanja prethodno uvedenog prava samo za ciljane poslodavce.

Ujedno, razlog zbog kojega je nužno čim prije donijeti ovaj Zakon je stupanje na snagu seta novih propisa iz druge faze porezne reforme s danom 1. siječnja 2019. godine. Predlagatelj ovoga Zakona je u svojim pripremama zakonskog prijedloga uzeo u obzir i spomenute buduće propise koji stupaju na snagu 1. siječnja 2019. godine, te je ocijenjeno neophodnim i ovaj zakonski prijedlog sadržajno definirati u kontekstu najavljene porezne reforme te terminski uskladiti stupanje na snagu zakona s drugim relevantnim propisima.

Stoga, radi važnosti pravovremenog stupanja na snagu ovoga Zakona te zaštite više od 40.000 zaposlenika koji primaju najniže plaće u Republici Hrvatskoj, kao i otklanjanja poremećaja u gospodarstvu do kojih je došlo uvođenjem prava na umanjenje osnovice za obračun doprinosa na osnovicu, predlaže se donošenje ovoga Zakona o minimalnoj plaći po hitnom postupku kako bi se na brz i učinkovit način otklonile spomenute neravnoteže na tržištu rada koje prijete povećanju razlika među poslodavcima.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O MINIMALNOJ PLAĆI

Članak 1.

Ovim se Zakonom propisuje način utvrđivanja iznosa minimalne plaće, rokovi njezinog utvrđivanja i provedba nadzora nad njegovom primjenom.

Članak 2.

Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje, koriste se neutralno i odnose se jednako na muški i ženski rod.

Članak 3.

(1) Minimalna plaća u smislu ovoga Zakona je najniži mjesečni iznos bruto plaće koja se radniku isplaćuje za rad u punom radnom vremenu.

(2) U iznos minimalne plaće ne ubrajaju se povećanja plaće s osnove prekovremenog rada, noćnog rada i rada nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi.

(3) Minimalna plaća radnika koji radi u nepunom radnom vremenu utvrđuje se i isplaćuje razmjerno ugovorenom radnom vremenu.

Članak 4.

(1) Pravo na minimalnu plaću, utvrđenu prema odredbama ovoga Zakona, imaju svi radnici koji rade u Republici Hrvatskoj, neovisno o sjedištu ili registraciji poslodavca.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, odredbe ovoga Zakona ne odnose se na radnika koji je jedini radnik kod poslodavca te istovremeno član uprave, izvršni direktor, upravitelj zadruge, likvidator i sl. prema posebnim propisima.

Članak 5.

Visina minimalne plaće utvrđuje se jednom godišnje, najkasnije do 31. listopada tekuće godine za sljedeću kalendarsku godinu.

Članak 6.

(1) Visinu minimalne plaće za svaku kalendarsku godinu uredbom utvrđuje Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra nadležnog za rad (u daljnjem tekstu: ministar).

(2) Minimalna plaća ne može se utvrditi u iznosu manjem od iznosa koji je bio utvrđen za prethodnu godinu.

(3) Ministar će, imajući u vidu povećanje udjela minimalne plaće u prosječnoj bruto plaći isplaćenju u pravnim osobama od siječnja do srpnja tekuće godine, uzimajući u obzir inflaciju, kretanje plaća, kretanje nezaposlenosti i zaposlenosti, demografska kretanja te ukupno stanje gospodarstva, a posebnu pozornost posvećujući djelatnostima s niskim plaćama i ugroženim skupinama zaposlenih, nakon konzultacija sa socijalnim partnerima, Vladi Republike Hrvatske predložiti visinu minimalne plaće.

(4) Redovite godišnje konzultacije sa socijalnim partnerima iz stavka 3. ovoga članka u pravilu se održavaju u mjesecu rujnu i listopadu.

Članak 7.

(1) Za praćenje i analizu kretanja minimalne plaće ministar će osnovati stručno povjerenstvo (u daljnjem tekstu: Povjerenstvo).

(2) Ministar odlukom propisuje sastav Povjerenstva iz stavka 1. ovoga Zakona, njegove zadaće, način rada i visinu naknade njegovim članovima.

Članak 8.

(1) Iznimno od članka 6. ovoga Zakona, kolektivnim ugovorom može se ugovoriti minimalna plaća u iznosu manjem od iznosa propisanog uredbom Vlade Republike Hrvatske.

(2) Iznos minimalne plaće iz stavka 1. ovoga članka ne može biti manji od devedeset pet posto iznosa propisanog uredbom iz članka 6. ovoga Zakona.

(3) U slučaju iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne primjenjuje se odredba članka 9. stavka 3. Zakona o radu (Narodne novine, br. 93/14 i 127/17).

Članak 9.

Nadzor nad primjenom ovoga Zakona obavljaju središnja tijela državne uprave koja su po posebnim propisima ovlaštena za nadzor u vezi s radom i zapošljavanjem, a nadzor zakonitosti, pravilnosti i pravodobnosti obračuna, prijava i uplata proračunskih prihoda, središnje tijelo državne uprave nadležno za financije.

Članak 10.

(1) Novčanom kaznom od 60.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac pravna osoba ako u propisanim rokovima ne isplati minimalnu plaću u visini utvrđenoj prema odredbama ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom od 7.000,00 do 10.000,00 kuna za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se poslodavac fizička osoba i odgovorna osoba pravne osobe.

(3) Iznos novčane kazne kojom će se kazniti poslodavac za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka uvećava se prema broju radnika kojima poslodavac nije obračunao i isplatio minimalnu plaću u visini utvrđenoj prema odredbama ovoga Zakona, po njezinom dospijeću, s tim da tako izrečena novčana kazna ne može biti viša od najviše novčane kazne propisane posebnim propisom.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 11.

Odluku iz članka 7. ovoga Zakona ministar će donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 12.

Za radnike za koje je poslodavac do stupanja na snagu ovoga Zakona ostvarivao pravo na umanjenju osnovicu sukladno članku 2. stavku 4. Zakona o minimalnoj plaći (Narodne novine, br. 39/13 i 130/17), mjesečna osnovica za obračun doprinosa na osnovicu prema plaći utvrđena prema propisima kojima su uređeni doprinosi za obvezna osiguranja umanjuje se za razdoblje od 1. siječnja 2019. do 31. prosinca 2019. godine za 50%, te za razdoblje od 1. siječnja 2020. do 31. prosinca 2020. godine za 25%.

Članak 13.

Uredba o visini minimalne plaće za 2019. godinu, donesena na temelju Zakona o minimalnoj plaći (Narodne novine, br. 39/13 i 130/17), a kojom se propisuje visina minimalne plaće za razdoblje od 1. siječnja 2019. do 31. prosinca 2019. godine, ostaje na snazi.

Članak 14.

Ministarstvo rada i mirovinskoga sustava će u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona provesti naknadnu procjenu učinaka ovoga Zakona.

Članak 15.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o minimalnoj plaći (Narodne novine, br. 39/13 i 130/17).

Članak 16.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2019. godine.

OBRAZLOŽENJE

Članak 1.

Predmetnim člankom propisuje se područje koje uređuje Zakon.

Članak 2.

Predmetnim člankom propisuje se da su izrazi koji se koriste u Zakonu rodno neutralni.

Članak 3.

Definira se pojam minimalne plaće te se uređuje njezina struktura, na način da se u iznos iste ne ubrajaju povećanja plaće s osnove prekovremenog rada, noćnog rada i rada nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi. Također se jasno navodi za radnike koji rade u nepunom radnom vremenu pravo na razmjerni dio minimalne plaće sukladno ugovorenom radnom vremenu.

Članak 4.

Utvrđuje pravo na minimalnu plaću svim radnicima u Republici Hrvatskoj, s tim da su takvu plaću obvezni isplatiti svi poslodavci koji zapošljavaju radnike u Republici Hrvatskoj, neovisno o svojoj registraciji ili sjedištu. Ujedno se predviđa iznimka od ovoga pravila, a odnosi se na onog radnika koji je jedini radnik kod poslodavca te istovremeno član uprave, izvršni direktor, upravitelj zadruge, likvidator i slično prema posebnim propisima

Članak 5.

Predmetnim člankom propisuje se razdoblje za koje se utvrđuje visina minimalne plaće, kao i krajnji rok do kojega je potrebno utvrditi visinu minimalne plaće za idućee razdoblje (kalendarsku godinu).

Članak 6.

Propisuje se da visinu minimalne plaće utvrđuje Vlada Republike Hrvatske uredbom. Utvrđuje se da visina minimalne plaće utvrđena uredbom ne može manja od iznosa koji je bio utvrđen za prethodnu godinu. Također se navode parametri o kojima treba voditi računa ministar prilikom predlaganja visine minimalne plaće Vladi Republike Hrvatske. Ujedno se precizira i razdoblje u kojem se održavaju redovite godišnje konzultacije sa socijalnim partnerima vezane uz prijedlog visine minimalne plaće za sljedeću kalendarsku godinu.

Članak 7.

Predmetnim člankom propisuje se obveza osnivanja stručnog povjerenstva čija će osnovna zadaća biti praćenje i analiza kretanja minimalne plaće, dok će pojednosti tehničke, organizacijske i postupovne naravi biti regulirane odlukom ministra.

Članak 8.

Propisuje se mogućnost ugovaranja minimalne plaće u iznosu manjem od iznosa propisanog uredbom iz članka 6. Zakona, a ugovoreni iznos minimalne plaće ne smije biti manji od devedeset pet posto minimalne plaće iznosa propisanog uredbom iz članka 6. Zakona. U navedenim slučajevima isključuje se od primjene odredba o povoljnijem pravu ustanovljena općim propisom o radu.

Članak 9.

Predmetni članak određuje ovlaštena tijela državne uprave nadležna na nadzor nad primjenom ovoga Zakona.

Članak 10.

Propisuju se sankcije u slučaju kršenja odredbi ovoga Zakona.

Članak 11.

Predmetnim člankom propisuje se rok za donošenje odluke iz članka 7. ovoga Zakona.

Članak 12.

Predmetnim člankom propisuje se prijelazno razdoblje za 2019. i 2020. godinu odnosno postupanje poslodavaca koji su sukladno odredbi članka 2. stavka 4. Zakona o minimalnoj plaći (Narodne novine, br. 39/13 i 130/17), umanjivali mjesečnu osnovicu za obračun doprinosa na osnovicu prema plaći.

Članak 13.

Obzirom da ovaj Zakon stupa na snagu 1. siječnja 2019. godine, a da se Uredba o visini minimalne plaće, kojom se propisuje iznos te plaće za razdoblje od 1. siječnja 2019. do 31. prosinca 2019. godine donosi temeljem dosada važećeg Zakona o minimalnoj plaći koji prestaje važiti, propisuje se važenje Uredbe o visini minimalne plaće za 2019. godinu i nakon prestanka važenja Zakona o minimalnoj plaći (Narodne novine, br. 39/13 i 130/17).

Članak 14.

Predmetnim člankom propisuje se naknadna procjena učinaka ovoga Zakona sukladno članku 17. Zakona o procjeni učinaka propisa (Narodne novine, broj 44/17), i to s obzirom da se ovaj Zakon donosi radi zaštite osobitog gospodarskog interesa, odnosno žurnog otklanjanja poremećaja u gospodarstvu do kojih je došlo uslijed uvođenja prava na umanjenu osnovicu za obračun doprinosa na osnovicu u području isplate plaća radnicima Zakonom o izmjeni Zakona o minimalnoj plaći (Narodne novine, broj 130/17).

Članak 15.

Predmetnim člankom propisuje se prestanak važenja Zakona o minimalnoj plaći (Narodne novine, br. 39/13 i 130/17).

Članak 16.

Predmetnim člankom propisuje se stupanje Zakona na snagu.